

ॐ

ஸ்ரீ குருப்போ நம:

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸபரிவிராஜகாசார்ய
ஸ்ரீ சங்கரபகவத் பூஜ்யபாதர் அவர்கள்
பேரில்
அருளிச்செய்த

சர்வ சுருதி ஸ்மிருதி சாரமய

ஸ்ரீ குருபுஜங்க ஸ்தோத்திரம்

தஞ்சைமாநகரம்

ஸ்ரீ-ச-ஸ்ரீ பிரஹ்மானந்த சுவாமிகள்

இயற்றியருளிய

தமிழ் மொழிபெயர்ப்புடன்

தஞ்சை

கல்யாணசுந்தரம் ஹைஸ்கூல் சமஸ்கிருத பன்மதூர்
பிரஹ்மஸ்ரீ S. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகளவர்களால்
பார்க்க வயிடப்பட்டு

தஞ்சை

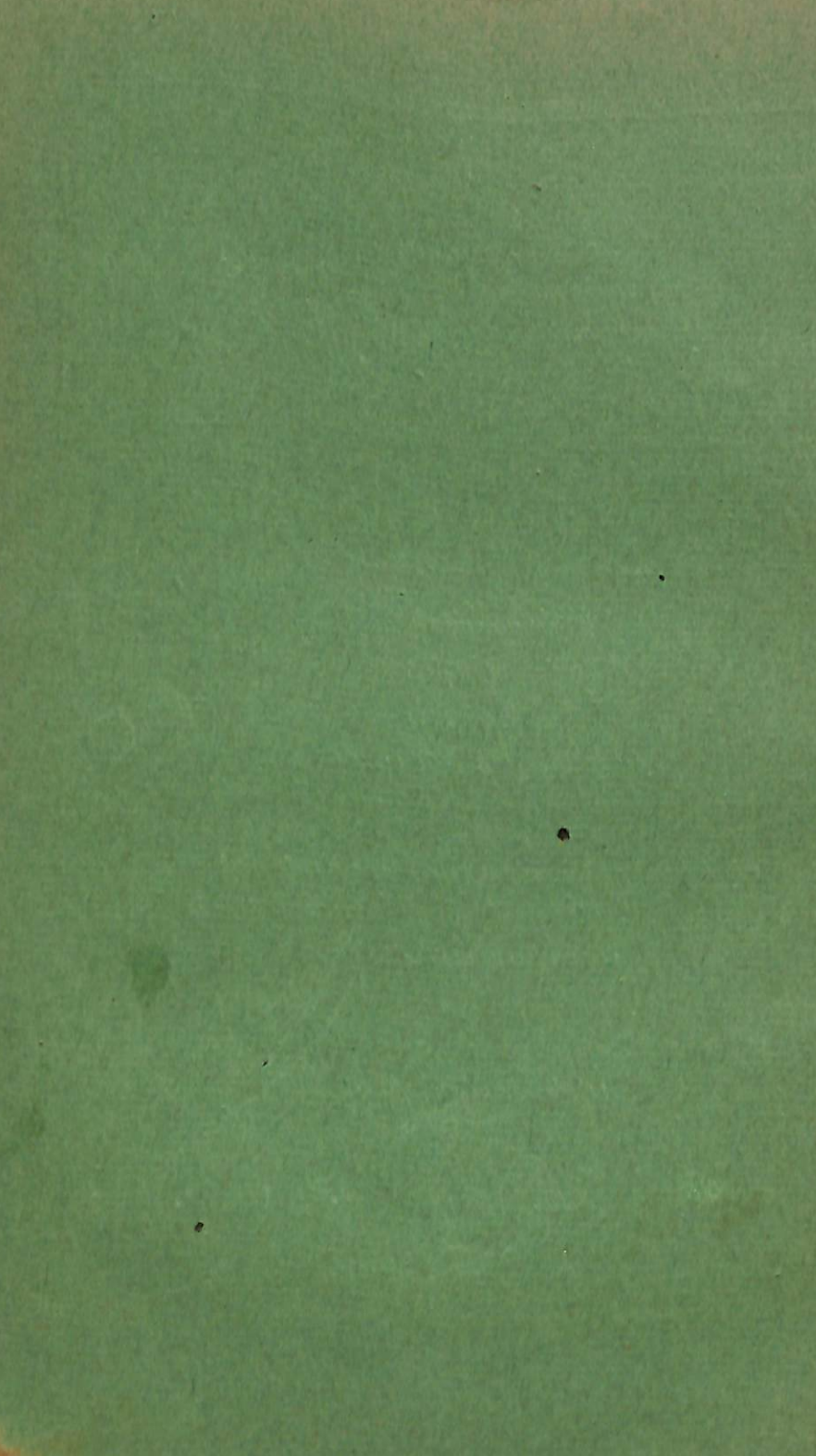
ஸ்ரீ சங்கரவிலாச சாரதாமந்திர முத்திராசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1925.

ஞான விடை

All Rights Reserved.

[அ.அ. 4.]

ॐ

ஸ்ரீ குருப்போ நம:

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸபரிவிராஜகாசார்ய
ஸ்ரீ சங்கரபகவத் பூஜ்யபாதர் அவர்கள்

பேரில்

அருளிச்செய்த

சர்வ சுருதி ஸ்மிருதி சாரமய

ஸ்ரீ குருபுஜங்க ஸ்தோத்திரம்.

தஞ்சைமாநகரம்

ஸ்ரீமஸ்ரீ பிரஹ்மானந்த சுவாமிகள்

இயற்றியருளிய

தமிழ் மொழிபெயர்ப்புடன்

தஞ்சை

கல்யாணசுந்தரம் ஹைஸ்கூல் சமஸ்கிருத பண்டிதர்

பிரஹ்மஸ்ரீ S. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகளவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு

தஞ்சை

ஸ்ரீ சங்கரவிலாச சாரதாமந்திர முத்திராசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1925.

[தன் விலை]

All Rights Reserved.

[அணு 4.

35

ஸ்ரீமத் ஜகத்குரு ஆதிசங்கராசாரிய சுவாமிகள்.

ஓ

தஞ்சை.

தஞ்சை

ஸ்ரீமத் பிரஹ்மநாத ஸ்வாமிகள்.

மு க வு ரை .

சங்கர பகவத் பாதாச் சாரிய புஜங்கஸ் தோத்திரம்
சங்கை யிலாது யாருந் தமிழிலு முணரத் தஞ்சை
எங்குரு பிரஹ்மாநந்த னெழிலுரை செய்தா னித்தை
பங்கமிற் சுகத்தை நாடிப் படிப்பரே லஃதே யாவர்.

நித்தியாநந்தத்திற் பற்றுடையோரனைவரும் அந்தக்கரண
சுத்திவாயிலாக விவேக வயிராக்ஷிய சாதனமுடைய முழுக்ஷுத்து
வமடைந்து ஸ்ரீஸக்துரு கிருபையால் சிவவண மநந நிதித்தியாசன
முதிர்ச்சியில் எந்த ஸ்வரூபஸ்திதியை அடைகின்றார்களோ வத்தம
து ஆத்மஸ்வரூபமாகிய பரப்பிரஹ்மமே ஜீவர்களது பரிபக்குவப்
பட்ட கன்மபல போகத்தின்பொருட்டு மாயாவுபாதியைக்கொண்டு
ஜகத்கர்த்தாவாயும், மேற்சொன்ன முழுக்ஷுத்துக்களின்பொருட்டு
கருணையங்கடலாகிய அச்சிவமே புலியிதன்முதலிய கோல நீத்து
இக்கலியினிற் சேரநாட்டின்கண் காலட்டி யென்னுஞ் சேஷத்திரக்
கிற் மாறுட வருக்கொண் டவதரித்து, நான்காவ தாச்சிரம மமர்ந்து
ஸ்ரீபிரஹ்மசூத்ராதிராஷியங்களைச் செய்து அதன்பயனாகுந் தன்னை
(பிரஹ்மத்தை)யே நற்றவத்தோர் யாவரும் இலகுவினிலுணரு
மாறு உபதேசித்தருளிய லோகபூஜ்ய ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாச்
சாரிய ஸ்வாமிகளது ஸ்ரீ குருபுஜங்கஸ்தோத்திரமாகிய இந்நூற்கு
எமது ஸக்துருவாகிப் தஞ்சை ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்தஸ்வாமிகள் உல
கோபாகாரார்த்தமாக தமது பெருங்கருணையாற் இந்நிய தமிழரை
ஒன்றியற்றியருளினர். இதனை அன்புடன் பாராயணஞ் செய்
பவர்களனைவரும் இதிலுபதேசித்தபடி பரிபக்குவப்பட்ட மனத்
தினராக தமது நிஜஸ்வரூபமாகிய பிரஹ்மாநந்த சிவஸ்வரூபஸ்திதி
(நித்திய பிராப்தத்தின் பிராப்தி)யை அடைவார்க ளென்பது
திண்ணம்.

சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

சு. பாக்கியம் பிள்ளை,

மானேஜிங் டிரஸ்டி.

சங்கரவிலாச சாரதா மந்திரம், தஞ்சாவூர்.

உ

ஸ்ரீகணேசாய நம:

ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ பரிவிராஜகாசார்ய

ஸ்ரீசங்கராசார்ய சுவாமிகள் பேரில்

அருளிச் செய்த

ஸ்ரீகுருபுஜங்க ஸ்தோத்திரம்.

सदेकं परं केवलं निर्विकारं निराकारमानन्दमात्रं पवित्रम् ।

स्वयं ज्योतिरव्यक्तमाकाशकल्पं श्रुतिर्ब्रह्म यत्प्राह तस्मै नमस्ते ॥ १ ॥

சத்தும், ஏகமும், பரமும், கேவலமும், நிர்விகாரமும், நிராகாரமும், ஆனந்தமாத்திரமும், பவித்திரமும், ஸ்வயம்ஜோதியும், அவ்வியத்தமும், ஆகாயத்தைப்போன்றதுமாகிய எந்தப் பிரஹ்மத்தைச் சுருதி கூறுகின்றதோ அந்த உமக்கு நமஸ்காரம். (க)

य एकोऽपि मायावशात्सर्वहेतुः स्वसृष्टेषु विश्वेषु विष्वक्प्रवेशात् ।

सुतौ जीव इत्युच्यते केबलात्मा तुरीयाय शुद्धाय तस्मै नमस्ते ॥ २ ॥

எது ஒன்றாயிருந்தும் மாயாவசத்தினால் எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாயிருக்கின்றதோ, எந்தக் கேவலாத்மா தன்னாற் சிருஷ்டிக் கப்பட்ட ஜகத்தில் எல்லாவற்றினும் பிரவேசித்தவினால் சுருதியிற் சிவனென்று சொல்லப்படுகின்றதோ அந்தத் துரியமும் சுத்தமுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். (உ)

न यस्मादिह द्रष्टुं विज्ञातुं चान्यत्किञ्चित्स्यात्परं द्रष्टुं विज्ञातुं वा यत् ।

समस्तासु बुद्धिष्वनुस्यूतमेकं नमो ब्रह्मणे जीवरूपाय तस्मै ॥ ३ ॥

எண்டுப் பார்ப்பவனும் அறிபவனும் ஓரிடத்தும் எதனின் வேறாயிருப்பதில்லையோ, அல்லது யாது மேலான காண்பானும் அறிவானுமாயிருக்கின்றதோ, எது எல்லாப் புத்திகளினும் அது

சூதமாய் ஒன்றாயிருக்கின்றதோ, அந்தச் சீவருபப் பிரஹ்மமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். (ந)

मुखाहर्पणे दृश्यमानो न भिन्नो मुखाभास एवं चिदाभास ईशः ।
चितो नैव भिन्नोऽस्ति मायास्थितो यः परेशाय तस्मै नमः केवलाय ॥ ४ ॥

முகத்தினின்றும் கண்ணாடியிற் காணப்படும் முகாபாஸம் (முகப் போலி) வேறன்று. இவ்வாதேர் மாயையிலுள்ள சிதாபாஸனாகிய ஈசன் எவரோர், அவர் சித்தந்தவிட வேறல்லர், அப்படிப்பட்ட கேவலம் பரேசனாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். (ச)

यथा सूर्य एकः स्थितस्तोयपात्रेष्वनेकेषु यो निर्विकारस्तथात्मा ।
स्थितः स्वीयबुद्धिष्वनेकासु नित्याश्रिदेकस्वरूपाय तस्मै नमस्ते ॥ ५ ॥

எப்படிச் சூரியன் ஒருவனே ஜலபாத்திரங்கள்கள்களிலிருந்து நிர்விகாரமாயிருக்கின்றானோ, அவ்வாறு எந்த ஆத்மா தனது புத்தியநேகங்களிலிருக்கின்றும், நித்தியமாகவே யிருக்கின்றதோ, அந்தச் சிதேகஸ்வரூபமான உமக்கு நமஸ்காரம். (ரு)

स्थितोऽनेकबुद्धिष्वयं जीव एको विभुः कारणैकत्वतो नात्र नाना ।
इति त्यक्तसर्ववर्णापौह यस्य प्रसादाद्विजानन्ति तस्मै नमस्ते ॥ ६ ॥

அநேக புத்திகளில் நிற்கின்ற இந்தச் சீவன் ஏகனாகிய விபுவாம், காரணம் ஒன்றாயிருத்தலின்; ஈண்டு நானா வென்பதில்லை யென்று சகல ஏஷணைகளையும் விட்டவர்கள் எவனுடைய பிரசாதத்தினால் அறிகின்றார்களோ, அப்படிப்பட்ட உமக்கு நமஸ்காரம்.

मुखैः पञ्चभिर्भोग्यवस्तूनि भुङ्क्ते ह्यमोक्षापि बुद्धिस्थितो बुद्धितुल्यः ।
करोतीव कर्माण्यकर्मापि यो वै विचित्राय तस्मै नमस्तेऽस्तु नित्यम् ॥ ७ ॥

அபோக்தர் வாயிருந்தும் ஐந்து முகங்களாலும் போக்கிய வஸ்துக்களைப் புசிக்கின்றானோ, ஆத்மா வாயிருந்தும் புத்தியிலிருப்பவனுய் புத்திசமானனாய்க் கர்மங்களைச் செய்வது போன்றிருக்கின்றானோ, அப்படிப்பட்ட விசித்திர வடிவாயுள்ள உமக்கு நித்தியம் நமஸ்காரம். (எ)

चिदाभास एवात्र कर्तेषु भाति स्वरूपापरिज्ञानतो यस्य नूनम् ।

स्वबुद्धेरियं कर्तृभोक्तृत्वरूपा मृषा संसृतिर्वै नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ ८ ॥

எவனுடைய சொரூபத்தை யறிபாததினால் சிதாபாஸனை நண்டுக் கர்த்தாவைப் போல காணுகிறானோ, சுவபுத்தியி னின்றும் இக் கர்த்திருத்துவ போக்திருத்துவ ரூப மித்தையான சம்சார முண்டாயிருக்கின்றதோ, அப்படிப்பட்ட உமக்கு நமஸ்காரம். (அ)

चिदाभासचैतन्यबुद्धीर्विविच्यात्र विज्ञाय संसारबन्धाद्विमुक्तः ।

य एतद्विवेकावधिं स्वस्य मेने समस्तं च संसारमसौ नमस्ते ॥ ९ ॥

எது சிதாபாஸ சைதன்னியபுத்திகளை நண்டு விவேகித்தறிந்து சம்சாரபந்தத்தினின்றும் விடுபட்டிருக்கின்றதோ, எது சகல சம்சாரத்தையும் தனது இவ்விவேகம் வரையில் நிச்சயிக்கின்றதோ, அத்தன்மைய உமக்கு நமஸ்காரம். (ஆ)

न कस्यापि संसारलेशोऽस्ति कश्चित्स कर्तृत्वभोक्तृत्वरूपो हि मिथ्या ।

समस्तोऽप्ययं यत्स्वरूपाविवेकान्नमस्ते सदा नित्यमुक्ताय तस्मै ॥ १० ॥

சம்ஸாரலேசமெதுவும் எவனுக்கு இல்லையோ அந்தக் கர்த்திருத்துவ போக்திருத்துவ ரூபம் மித்தையாம், எந்தச் சொரூபத்தை யறியாததினால் இந்தச் சகல ஜகத்துமிருக்கின்றதோ, அந்த என் னும் நித்தியமுத்தமாயுள்ள உமக்கு நமஸ்காரம். (இ)

जडा बुद्धिरात्मा परो निर्विकारश्चिदाभास एकोऽपि मिथ्यैव जीवः ।

य एतद्विवेकी स्वतो नित्यमुक्तः सदा निर्विकाराय तस्मै नमस्ते ॥ ११ ॥

புத்தி ஜடம், ஆத்மா அதற்கந்நியமானது(சித்து); நிர்விகாரம். சிதாபாஸனெருவனாயினும் மித்தையாகிய ஜீவனே. இதனை விவேகிப்பவன் எவனோ அவன் இயல்பாகவே நித்திய முத்தனாகின்றான். ஆதலால் அத்தன்மைய என்னும் நிர்விகாரமாயுள்ள உமக்கு நமஸ்காரம். (ஈ)

चिदाभास एकोऽव्ययः कारणस्थो य ईशः स एवेह कार्यस्थितः सन् ।

अमूर्जीवसंज्ञः स एको हि जीवः स भिन्नो न यस्मान्नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ १२ ॥

சிதாபாசன் ஏகனாகிய அவ்விமயனாவான் காரணத்தின்கண் ணுள்ள ஈசனெவனோ, அவனே ஈண்டுக் காரியத்தின்கண் ணுள்ள வனாப் ஜீவப்பேருடையவனான் அந்த ஜீவன் ஒருவனே. அவன் எதனின் வேறல்லனோ, அத்தன்மைய உமக்கு நமஸ்காரம். (௮௨)

यदज्ञानतो जीवनानात्वमाहुर्महामायया मोहिता वाददक्षाः ।

विवेकी वदत्येकमेवात्र जीवं परित्यक्तवादो नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ १३ ॥

மகாமாயையினால் மோகிக்கப்பட்டவர்களான வாத சாமர்த்திய முடையவர்கள் எதனை அறியாததினால் ஜீவநாநாத்துவம் சொல்லு கின்றார்களோ, வாதத்தைவிட்ட விவேகி ஜீவனை ஈண்டேக மென் றே கூறுவனோ, அத்தன்மைய உமக்கு நமஸ்காரம். (௮௩)

चिदाभास एकोऽथवा नेति सर्वे विमुह्यन्ति वेदान्तिनोऽप्यन्यभक्ताः ।

तथाप्येक एवेति धीदाढ्यदाता य आत्मा स्वभक्तस्य तस्मै नमस्ते ॥ १४ ॥

சிதாபாசன் ஒருவனே அங்ஙனமிருக்க எல்லோரும் வேதாந் திகளாயிருந்தும் அந்நியபக்தியினால் நாநாவென்று மயங்குகின்ற னர். அங்ஙனமாயினும் தன் பக்தர்களுக்கு ஆத்மா ஒன்றே யென் னும் புத்தியின் திடத்தன்மையைக் கொடுப்பவர் எவரோ அத் தன்மைய உமக்கு நமஸ்காரம். (௮௪)

मुखादर्शयोरेक एवैकतायां मुखाभास एवं चिदाभास एकः ।

स्वचिद्ब्रह्मविम्वैक्यमायैक्यतोऽयं यदंशोऽखिलेशो नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ १५ ॥

முகம் கண்ணாடிகளுள் ஒன்றொன்றுள் காணத்து முகாபாஸம் ஒன்றேயாம். இவ்வாறே தனது சித்தாகிய பிரஹ்ம பிம்பமும் மாணாயு மொவ்வொன்றாகவே யிருத்தலால் எதன் அம்சமாகிய இவ்வகிலேசனான சிதாபாசன் ஒருவனே யாகின்றனோ, அத்தன் மைய உமக்கு நமஸ்காரம். (௮௫)

श्रुतिर्ब्रह्मतां ब्रह्मणो वक्ति नूनं सजातीयभेदादिशून्यं ततोऽत्र ।

स्वमायैकतास्य युक्त्यापि सिद्धा नमस्ते सदैकस्वरूपाय तस्मै ॥ १६ ॥

சுருதியானது பிரஹ்மத்திற்கு நிச்சயமாக சஜாதியபேதாதி
சூனிய ஏகத்துவம் கூறுகின்றது. ஆதலால் ஈண்டுத் தனது மாயை
யின் ஏகத்துவம் இவனுக்கு யுக்தியினாலும் சித்தித்தது. அந்த
என்றும் ஏக சொரூபமாயுள்ள உமக்கு நமஸ்காரம். (யசு)

न मायाबहुत्वं तदा तत्प्रतिष्ठा अनेकेधराः संभवेयुर्हि नैतत् ।

क्वचिद्युज्यते यस्य मायाप्यनेका नमस्ते जगद्धेतुभूताय तस्मै ॥ १७ ॥

மாயை அநேக மெனவிலலை (மாயை அநேக மெனின்) அப்
போது அதில் நிலைத்தவர்களான அநேக ஈசுவரர்கள் சம்பவிப்பர்.
இது ஓரிடத்தும் பொருந்தாது. ஆதலால் எவருடைய மாயையும்
அநேகமாதல் பொருந்துவதில்லையோ, அந்த ஜகத்காரண வடிவமா
கிய உமக்கு நமஸ்காரம். (யசு)

न मायां विना यस्य कर्तृत्वमस्ति प्रवेशोऽपि तस्मात्समस्तं मृषैव ।

माहामायािने निर्विकाराय तस्मै नमो ब्रह्मरूपाय शुद्धाय तुभ्यम् ॥ १८ ॥

மாயையின்றி எதற்குக் கர்த்திருத்துவமும் பிரவேசமுமில்லா
மையினால் சகலமும் பொய்யாகவே யிருக்கின்றனதோ, அந்த மகா
மாயியும், நிர்விகாரமும், பிரஹ்மரூபமும், சுத்தமுமாகிய உமக்கு
நமஸ்காரம். (யசு)

य आत्मा ह्येवाऽऽस दृश्यं त्वनात्मा विवेकाद्वयोरात्मादृष्टिः सदृश्ये ।

विनष्टो भवेत्सा दृशि स्वस्वरूपे नमस्ते हगात्मस्वरूपाय तस्मै ॥ १९ ॥

யாதொரு ஆத்மா திருக்கேயா யிருந்தது. திருசியமோ
அநாத்மாவாம். இரண்டன் விவேகத்தால் ஆத்மதிருஷ்டியுண்டாம்.
அது திருசியத்தோடுகூடிய திருக்காகிய தனது ஸ்வரூபத்தில்
முற்றும் நஷ்டமாகும். அப்படிப்பட்ட திருகாத்மஸ்வரூபமாகிய
அந்த உமக்கு நமஸ்காரம். (யசு)

स दृमिर्विकारः स्वमाया जडैयं दृगाभास एको मृषैवेति यस्य ।

जगत्कर्तृता तात्त्विकी नास्ति तस्मै नमः केवलकर्तृरूपाय तुभ्यम् ॥ २० ॥

அந்தத் திருக்கு நிர்விகாரம்; இத் தனது மாயை ஜடம்; திரு
காபாஸன்(திருக்குப் போலி) ஒன்றாய்ப் பொய்யேயாமென்று எவ

ருக்கு ஜகத்கர்த்திருந்துவம் உண்மையுடையதன்றோ, அந்தக்கேவ
லம் அகர்த்திருவடிவராகிய உமக்கு நமஸ்காரம். (உய)

अमाद्येव मायी विभुः शुद्ध आत्मा सृजत्यन्यवत्येतदानन्दपूरः ।

न मायां विना सष्टृता साक्षिता वा विशुद्धात्मनो यस्य तस्मै नमस्ते॥२१॥

இந்த ஆநந்தபூர்ணாகுதிய விசுத்தாத்மா மாயையில்லாதவரா
யிருந்தும் மாயிபைப்போல ஆக்கியளித்துக் கெடுக்கின்றார். எந்த
விசுத்த ஆத்மாவிற்கு மாயையின்றிச் சாக்ஷித்துவமும் படைக்
குந்தன்மையு மில்லையோ, அத்தன்மைய உமக்கு நமஸ்காரம். (உக)

चिताभास एवाखिलोपाधिनिष्ठः समस्तैकसाक्षी स जीवेशसंज्ञः ।

चिदंशोऽखिलात्मा न भिन्नोऽस्ति यस्मान्नमस्ते विशुद्धात्मरूपाय तस्मै॥२२॥

எல்லாவுபாதிகளினு மிருக்கும் சிதாபாஸனே சகலத்திற்கு
மேக சாட்சியாம். அவன் ஜீவன் ஈசன் என்னும் பெயருடையவன்
சித்தினம்சமாகிய சர்வாத்மா எதனின் வேறன்றோ; அந்த விசுத்
தாத்ம வடிவாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். (உஉ)

अहं सखिदानन्द आत्मैव शुद्धो विमुक्तोऽस्मि वेदान्तवाक्यार्थबोधात् ।

इति स्वस्वरूपं विजानाति विद्वान्परं यत्परंभ्योऽपि तस्मै नमस्ते ॥ २३ ॥

வேதாந்த வாக்கியார்த்த ஞானத்தினால் யான் சச்சிதானந்த
மாகிய ஆத்மாவே; சுத்தனும் விமுத்தனுமாயிருக்கின்றேன் என்று
எந்த மேலானவற்றிற்கெல்லாம் மேலாயிருக்கின்ற சுவசொருப
த்தை வித்வானறிகின்றானே, அத்தன்மைய உமக்கு நமஸ்காரம். (உ)

स्वमायापरिभ्रान्तचित्ता अजसं परावस्तु पश्यन्ति न प्रत्यगर्थम् ।

मुमुक्षुस्तु यं पश्यति प्रत्यगर्थं परब्रह्मरूपाय तस्मै नमस्ते ॥ २४ ॥

தமது மாயையினால் மயங்கிய சித்தமுடையவர்கள் இடை
விடாது பராக்கான (புறம்பான) பொருளைக்காண்கின்றார்கள்;
மிகத்தியக்குப்பொருளைப் பார்ப்பதில்லை. முமுக்ஷு-எந்தப் பிரத்
தியகர்த்தத்தைக் காண்கின்றானே, அந்தப் பரப்பிரஹ்ம வடிவ
மாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். (உச)

उपास्योऽन्य ईशोऽस्त्यहं त्वम्य इशात्पशुर्वेद नैनं भजत्यत्र योऽस्मात् ।
विवेकी स एवाहमस्मीत्युपास्ते यमात्मानमीशं नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ २५ ॥

உபாசிக்கப்படுபவனாகிய நான் வேறு நகவரானினும் யான்
வேறெனப் பகவானவ னறிகின்றான். இதனினும் கிவேகித்தவ
னாய் எவன் ஈண்டு இவ்வாறு பஜிக்காது, எந்த ஆன்மாவாகிய
நீசனை அதுவே யானென் றுபாசிக்கின்றானே, அத்தன்மைய
உமக்கு நமஸ்காரம். (உரு)

भयं भेददृष्टैर्मवत्युत्खणं वै महान्तो न भेदं प्रपश्यन्ति तस्मात् ।
यदज्ञानतो दृश्यते भेद एवं मिदामोहहन्त्रे नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ २६ ॥

பேததிருஷ்டியினால் மிகுதியாகப் பயமுண்டாகின்றது. அத
னால் மகாத்மாக்கள் பேதத்தைக் காண்கிறதில்லை. எதனை யறியாததி
னால் இவ்வாறு பேதந் தோற்றுகின்றதோ, அப்படிப்பட்ட பேத
மோகங்களைக் கெடுப்பவரான உமக்கு நமஸ்காரம். (உரு)

विरिञ्चन्द्रसूर्याग्निरुद्रेन्दुविष्णून्प्रकल्प्यैक एवाद्भ्यः सर्वसाक्षी ।
जगच्चक्रविभ्रान्तिकर्ता य आत्मा न दृश्येत केनापि तस्मै नमस्ते ॥ २७ ॥

பிரஹ்மா இந்திரன் அக்கினி உருத்திரன் இந்து விஷ்ணுவெ
ன்னுமிவரைக் கற்பித்து, ஒன்றேயாய், அத்துவித சர்வசாக்ஷியாய்
ஜகச்சக்கரத்தைச் சுழற்றும் கர்த்தாவாயுள்ள எந்த ஆத்மா எவனா
லும் காணப்படுகிறதில்லையோ அத்தன்மைய உமக்கு நமஸ்காரம்.

जगज्जाग्रति स्थूलमेतत्समानं मनोवासितं स्वप्न आनन्दनिद्राम् ।
सुषुप्तौ स्वमेवाभिपश्यन्मुदास्ते तुरीयो व आत्मा नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ २८ ॥

ஜாக்கிரத்தில் தூலஜகத்தையும், சொப்பனத்தில் மனேவாச
னையினுலாக்கப்பட்ட இதற்குச் சமான ஜகத்தையும், சுழத்தியில்
ஆந்த நித்திரையையும் தானே பார்த்து, எந்த ஆத்மா ஆந்தமா
யிருக்கின்றதோ, அந்தத் துரியமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். (உஅ)

समस्तादपि स्थूलसूक्ष्माच्छरीरात्परः कारणाच्चान्य आत्मा समीपे ।
य एको विदूरेऽपि तिष्ठन् जनानां महिम्नि स्वकीये च तस्मै नमस्ते ॥ २९ ॥

சகல ஸ்தூல சூக்ஷ்ம சரீரங்களிலும் வேறானதும், காரணத்
தினும் வேறானதும், ஏகமுமான எந்த ஆத்மா ஜீவர்களுக்குத் தூர
மாகவும் சமீபமாகவும் நின்றும் தனது மகிமையிலிருக்கின்றதோ,
அத்தன்மைய உமக்கு நமஸ்காரம். (உக)

यमाश्रित्य नास्तीति चास्तीति वेदे प्रवृत्तो विरुद्धोऽपि वादोऽखिलात्मा ।
नमस्तेऽङ्घ्रिपाण्यादिहीनाय नित्यं समस्ताङ्घ्रिपाण्यादियुक्ताय तस्मै ॥ ३० ॥

எதனை யாசிரயித்துச் சர்வாத்மா இல்லை இருக்கின்றதென்ப
தாக வேதத்தில் விருத்தமாகிய வாதம் பிரவிருத்தித்துளதோ,
அத்தன்மைய பாதம் பாணி முதலிய வில்லாதவரும் நித்தியம் சகல
பாதம்பாணிமுதலியவற்றோடு கூடியவருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்.

योऽणोरणीयांसमात्मानमेकं महान्तं महद्वस्तुनश्चेतनेभ्यः ।
परं चेतनं नित्यतो वेद नित्यं यमेवेह विद्वान्नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ ३१ ॥

அணுவிலும் அணுவானதும், மகத்துவஸ்துக்களிலும் மகத்
தானதும், சேதனங்களிலும் மேலான சேதனமும், நித்தியங்களி
லும் நித்தியமானதும், ஏகமுமாகிய எந்த சமவான்மாவை வித்து
வான் இங்கு அறிகின்றனோ அத்தன்மைய உமக்கு நமஸ்காரம்.()

यदानन्दलेशोपभोगेन सर्वे सदानन्दिनः संभवन्त्यत्र तस्मै ।
सदानन्दसंदोहपूर्णर्जिवाय प्रसन्नाय तुभ्यं नमः केवलाय ॥ ३२ ॥

எதன் ஆனந்தலேசத்தை யநுபவித்தலால் ஈண்டு எல்லோரும்
எப்போது மாந்தமுடையவர்களாகின்றார்களோ அந்தக் கேவலம்
சதானந்த சமுகத்தா னிறைந்த சமுத்திரமும் பிரசன்னமுமாகிய
உமக்கு நமஸ்காரம். (உஉ)

यमुत्सृज्य मर्त्या मज्जन्यन्यदेवान् तेषां विमुक्तिः फलं किं तु तुच्छम् ।
श्वपुच्छं गृहीत्वा तरिष्यन्तिके वा समुद्रं क्षपारं नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ ३३ ॥

எதனை விட்டு மனிதர்கள் அந்நியதேவதைகளைப் பஜிக்கின்றார்களோ, அவர்களுக்கு முக்தியில்லை. ஆனால் பயன் துச்சமாம். நாய் வாலைப்பற்றி அபாச சமுத்திரத்தைக் கடப்பவர் யாவர்? ஆதலால் அத்தன்மைய (தெய்வமாகிய) உமக்கு நமஸ்காரம். (௩௩)

यथा विद्युदुपास्तौ फलं दास्यतीशस्तथा विष्णुर्देन्द्रवह्वाद्युपास्तौ ।

फलं दास्यति ब्रह्म यद्वीशंशः स्वकर्मानुसारं नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ ३४ ॥

எந்த ஈசனென்னும் பெயருடைய பிரஹ்மம் பிரஹ்மாவின் பாசனையில் கர்மாநுசாரமாகப் பலத்தைத் தருவதுபோல விஷ்ணு உருத்திரன் இந்திரன் அக்கினி முதலியோர் உபாஸ்தியிலும் பலத்தைத் தருகின்றதோ அத்தன்மைய உமக்கு நமஸ்காரம். (௩௪)

न यद्ब्रह्म मोक्षपदं स्यात्कादाचिद्विनेहैव मुक्तिपदं ज्ञानमेकम् ।

न मोक्ष कृतः कर्मणातः कृतेन प्रपन्नार्तिहन्त्रे नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ ३५ ॥

செய்யப்படுங் கர்மத்தால் மோக்சம் ஆக்கப்படுவ தன்று. அதனால் எந்தப் பிரஹ்மம் ஈண்டே முக்தியைத்தருமோ ஞானமொன்றை விட்டு என்றும் மோக்சத்தைத் தருவதாகாதோ, அந்த அடைந்தவர் துன்பத்தை யொழிப்பவரான உமக்கு நமஸ்காரம். (௩௫)

इदं नेतिनेतीत्यमूर्ते च मूर्ते निरस्यैव सर्वे जगद्दृश्यमेतत् ।

निषेधाविधि ब्रह्म यच्छिष्यते वै मनोवागतीताय तस्मै नमस्ते ॥ ३६ ॥

இந்தச் சகல திருசிய ஜகத்தைதும் இங்ஙனமன்று இங்ஙனமன்றென அமூர்த்தத்தையும் மூர்த்தத்தையும் ஒழித்து, அங்ஙனம் நீக்கிய வெல்லையில் மிஞ்சுவது எதுவோ, அந்த மனோவாக்குக் கெட்டாத உமக்கு நமஸ்காரம். (௩௬)

परित्यज्य यत्तत्त्वसम्यग्विचारं प्रवर्तेत यस्तीर्थयात्राजपादौ ।

करस्थानमुत्सृज्य लेढीति हस्तं न यस्योदयस्तस्य तस्मै नमस्ते ॥ ३७ ॥

தத்துவத்தின் செவ்வையான விசாரத்தைவிட்டுத் தீர்த்தயாத்திரை ஜப முதலியவற்றிற் பிரவிருத்தப்பவ னெவனோ, அவன் கையிலுள்ள அன்னத்தை எறிந்துவிட்டுக் கையை நக்குகின்றவனாவன்.

அத்தன்மையனுக்கு எதன் உதய முண்டாகிற தில்லையோ அந்த உமக்கு நமஸ்காரம். (௩௭)

न चेत्प्राणवर्गेष्वयं स्याज्जडत्वात्कथं प्राणनाडी क्रियाकारितेषाम् ।

अतो यस्य सिद्धा स्थिता युक्तितोऽपि प्रपञ्चप्रकाशाच्च तस्मै नमस्ते ॥ ३८ ॥

பிராண வர்க்கங்களில் இது (ஆன்மா) இராதாயின் ஜடமாதலால் பிராணநாடி எங்ஙன மிவற்றின் கிரியையைச் செய்வதாகும்? இதனால் எதன் இருப்பு யுத்தியினாலும் பெறப்பட்ட தாயிற்றோ பிரபஞ்சத்தைப் பிரகாசித்தலால் அத்தன்மைய உமக்கு நமஸ்காரம்.

भयं यद्विदां नास्ति मृत्युश्च नूनं विभेत्येव वाय्वादि सर्वं च यस्मात् ।

शरीरेऽहमित्यत्र बुद्धेर्भयं स्यान्नमस्तेऽभयायाशरीराय तस्मै ॥ ३९ ॥

சரீரத்தில் யானென்னும் புத்தியினால் இங்கே பயமுண்டாகின்றது. எதனை யறிந்தவர்களுக்குப் பயமில்லையோ, எதனினனும் மிருத்தியு வாயு முதலியோர் யாவரும் அஞ்சுகின்றனரோ, அந்த அபயமும் அசரீரியமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். (௩௯)

गुरौ भक्तियुक्तैरिहैवेश्वरो यः सुविज्ञेय आत्माऽन्यथा त्वद्कोटया ।

अविज्ञेय एकः स्वबुद्धिस्थितोऽपि प्रियायाखिलेभ्योऽपि तस्मै नमस्ते ॥ ४० ॥

எந்த ஈசுவரனாகிய ஆத்மா குருவினிடத்துப் பக்தியுள்ளவர்களால் ஈண்டே பிரியப் படுபவனானோ, அங்ஙனம் (குருபக்தி) இல்லாதவர்களுக்கு ஏகனாய்த் தமது புத்தியிலிருப்பவனாயினும், ஆண்டுகள் கோடியானும் அறியப்படுபவனானோ, அந்த எல்லாவற்றிலும் பிரியமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். (௪௦)

समस्तात्प्रियो देह एवाक्षमस्मात्प्रियं प्राण एवाक्षतोऽपि प्रियोऽतः ।

प्रियः प्रत्यगात्मैव भोक्ता परो यः स्वतोऽतिप्रियायेह तस्मै नमस्ते ॥ ४१ ॥

எல்லாவற்றினும் பிரியமானது தேகமே. இதைவிட இந்திரியம் பிரியம். இந்திரியத்தினும் பிராணன் பிரியம், இதனினும் எந்தப் பிரத்தியகாத்மாவான போக்தாவாகிய பரனே பிரியனோ, அந்தத் தானாகவே இங்கு அதிகப்பிரியனாயுள்ள உமக்கு நமஸ்காரம். (41)

प्रियादात्मनोऽन्यन्न विद्येत किञ्चित्काचित्कारणान्नैव भिद्येत कार्यम् ।

य आत्मा समस्तस्य हेतुर्नमस्ते निदानाय सर्वस्य दृश्यस्य तस्मै ॥ ४२ ॥

பிரியமாகிய ஆத்மாவின்னும் அந்நியம் சிறிதும்இல்லை. ஒரீடத்தும் காரணத்தைவிடக் காரியம்பேதிக்கிறதில்லை. எந்த ஆத்மா எல்லா வற்றிற்கும் ஏதுவாயிருக்கின்றதோ, அந்தச் சகல திருசியங்களுக்கும் காரணமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். (சஉ)

समस्तं जगत्कारणान्नैव भिन्नं समस्तात्मनः केवलादद्वितीयात् ।

परब्रह्मणोऽन्याकृतेशाच्च यस्मान्नमस्ते क्षरायाक्षरायापि तस्मै ॥ ४३ ॥

சகல ஜகத்தும் எந்தச் சகலாத்மாவும் தேவலமும் அத்துவிதீ யமும் பரப்பிரஹ்மமும் காரணமுமாகிய அவ்வியாகிருத ஈசனை விட வேறில்லையோ, அந்தக் கூடமும் அக்கூடமுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். (சஉ)

यतः कारणानेह कार्यं विभिन्नं ततो ब्रह्मणो नैव भिन्नं जगत्स्यात् ।

समस्तं जगद्ब्रह्म तच्चासि विद्वानुपास्ते यमेकं नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ ४४ ॥

எதனால் காரணத்தினைவிட நண்டுக் காரியம் வேறன்றோ, அத னால் பிரமத்திற்குவேறாக ஜகத்தில்லை. சகலஜகத்தும் பிரஹ்மமாம். அது யான் என்று ஏகமாகி எதனை வித்துவான் உபாசிக்கின் றானோ அத்தன்மைய உமக்கு நமஸ்காரம். (சச)

यथा मृद्विकारो मृतो नैव भिन्नस्तथा चिद्विकारश्चितो नैव भिन्नः ।

अतः सर्वमेतच्चिदेवेति विद्वान्विजानाति यद्ब्रह्म तस्मै नमस्ते ॥ ४५ ॥

மண்ணின் விகாரம் (காரியம்) மண்ணைவிட வேறன்று, அங் னனமே சித்தின் விகாரம் (ஜகத்து) சித்தை விடவேறன்று. ஆத லால் இவ்வெல்லாம் சித்தேயாம் என்று எந்த பிரஹ்மத்தை வித் துவான் அறிகின்றானோ அத்தன்மைய உமக்கு நமஸ்காரம். (சரு)

जगद्यस्य सर्वं शरीरं जगन्न प्रमातृप्रमाणप्रमेयात्मको यः ।

समस्तान्तरायाखिलेशाय तस्मै नमः सच्चिदानन्दरूपाय तुभ्यम् ॥ ४६ ॥

எவருக்குச் சகல ஜகத்தும் சரீரமோ, எவர் பிரமாத்திரு பிரமா
ணப் பிரமேய வடிவமான ஜகத்தன்றோ, அந்த சர்வாந்தரமும் அகி
லேசனும் சச்சிதானந்த வடிவமுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம் (சக)

विदुर्यै न सर्वेऽपि यो वेत्ति सर्वं समस्तेषु भूतेषु तिष्ठन्स्वयं यः ।

समस्तान्तरः प्रेरयत्येव सर्वानिमस्ते समस्तान्तरेशाय तस्मै ॥ ४७ ॥

எதனை எல்லாம் அறிகிறதில்லையோ, எது சகல பூதங்களினு
மிருந்துகொண்டு எல்லாவற்றையும் தானே அறிகின்றதோ, எது
எல்லாவற்றினுள் ளிருப்பதாய் எல்லாவற்றையும் பிரேரிக்கின்
றதோ, அந்த சர்வாந்தர ஈசனாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். (சஎ)

न देहेन्द्रियप्राणाधीभूतबृन्दं न संसार्यहं किंतु चिन्मात्रमेकम् ।

परं चापरं ब्रह्मविद्वान्विशुद्ध तदस्तीति यद्वेद तस्मै नमस्ते ॥ ४८ ॥

யான் தேகேந்திரியப் பிராண புத்தி பூதக்கூட்டங்க எல்லன்;
சம்சாரி யல்லன் ஏகனாகிய சின்மாத்திரன் யான். பரமும் அபரமும்
சத்தமுமாகிய பிரஹ்மம் அஃஹேன எதனை வித்துவான் அறிகின்
றானோ அத்தன்மைய உமக்கு நமஸ்காரம். (சஅ)

यथा स्वप्नदृष्टा च हस्त्यादि मिथ्या तथा सर्वमेतज्जगद्भाति मिथ्या ।

अधिष्ठानमात्रं जगद्दृष्ट सत्यं विशुद्धं च यद्ब्रह्म तस्मै नमस्ते ॥ ४९ ॥

எங்ஙனம் சொப்பனத்திற் காணப்படுகின்ற யானை முதலியன
மித்தையோ, அங்ஙனமே இவ்வெல்லா ஜகத்தும் மித்தையாக விள
ங்குகின்றது. அதிஷ்டான மாத்திர ஜகத்திருஷ்டவாய் சத்தியமாய்
விசுத்தமாயுள்ள பிரஹ்மம் எதுவோ, அவ்வுமக்கு நமஸ்காரம். (சக)

परा चापरा यस्य माया द्विधेयं जगत्कर्तृतामक्रियस्यातनोति ।

स्वतो द्रष्टृदृश्यातिरिक्ताय तस्मै नमः केवलायाव्ययायात्मनेऽस्तु ॥ ५० ॥

எவருடைய மாயை பரம் அபரமென இருவகையாய் அக்கிரி
யனுக்கு இந்தச் சக கர்த்திருத்தன்மைபை விரிக்கின்றதோ அந்த
இயல்பாக காண்பான் காணப்படு பொருள்களுக் கப்பாற்பட்டதும்
கேவலமும் அவ்வியயமுமான ஆத்மாவாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். (.)

विशुद्धात्मतत्त्वापरिज्ञानमूलं विशेषावभासं सुखित्वादिरूपम् ।

विशुद्धात्मतत्त्वे परिज्ञात एतत्कचिन्नास्ति यस्मिन्नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ ५१ ॥

சுத முடைமை முதலிய வடிவின், தாகிய விசேஷத்தோற்றம் விசுத்தமான ஆகும் தத்துவத்தி னறியாமையைக் காரணமாகவுடையதாம். விசுத்த ஆகும் தத்துவத்தை யுணர்ந்த காலத்து ஈ தோரிடத்தும் எதன் கணிலையோ அவ்வுமக்கு நமஸ்காரம். (௫௧)

नहि सक्परिज्ञानपैः सर्मानं कचिद्विद्ये संपता कल्पिता स्यात् ।

तथा कल्पितं सर्वमेतच्च यस्मिन्नमस्ते समस्तावभासाय तस्मै ॥ ५२ ॥

பழுததையறிகலால் பாம்பின் தோற்றம் ஓரிடத்துமிருப்பதில்லை பாம்பெனல் இத(பழுதையி)னிடத்துக் கற்பிக்கப்பட்டதாம். அங்ஙனமே எதனிடத்து இவ்வெல்லாம் கற்பிக்கப்பட்டதாகின்றதோ, அந்த எல்லாவற்றையும் விளக்குகிறவராகிய உமக்கு நமஸ்காரம். (௫௨)

सुषुप्तौ न संसारलेशोऽस्ति कश्चित्प्रबोधेऽखिलाहंकृतौ दृश्यतेऽयम् ।

अतोऽहंकृतेरेव संसार इत्थं न वै संसृतिर्यस्य तस्मै नमस्ते ॥ ५३ ॥

சுழுத்தியில் சம்சாரம் அற்பமுமில்லை. விழித்தபோது சர்வாகங்காரத்தில் இது (சம்சாரம்) தோற்றுகின்றது. ஆதலால் அங்கங்காரத்திற்கே சம்சாரமாம். இவ்வாறு சம்சாரம் எவருக் கில்லையோ அத்தன்மைய வுமக்கு நமஸ்காரம். (௫௩)

न शास्ता न शिष्यो न शास्त्रं न विश्वं न शाक्तं च शैवं मतं वैष्णवं वा ।

सुषुप्तौ तदानीं यदस्त्यात्ममात्रं स्वतो निष्प्रपञ्चाय तस्मै नमस्ते ॥ ५४ ॥

சுழுத்தியில் ஏவுவோனுமில்லை; சீடனுமில்லை; சாஸ்திரமுமில்லை; ஜகத்துமில்லை; சாக்தமுமில்லை; சைவமதமுமில்லை; வைஷ்ணவமுமில்லை. அக்காலத்து எந்த ஆத்மமாதத்தையிருக்கின்றதோ, அந்த இயல்பாகவே நிஷ்பிரபஞ்சமாயுள்ள உமக்கு நமஸ்காரம். ()

जडानां प्रवृत्तिः स्वतो नास्ति यस्माद्विभोश्चेतनात्सा प्रवृत्तिः प्रवृत्ता ।

मनःप्राणदेहेन्द्रियव्याकृतानां नमस्ते चिदात्मस्वरूपाय तस्मै ॥ ५५ ॥

மனப்பிராணதேகேந்திரிய வியாகிருதங்களாகிய ஜடங்களு
க்கு இயல்பாகப் பிரவிருத்தியில்லை. எந்த விபுவாகிய சேதனத்தால்
அந்தப் பிரவிருத்தி நிகழ்கின்றதோ, அந்த ஞானஞ் சொருபமா
கிய உமக்கு நமஸ்காரம். (௫௫)

मनःप्राणदेहेन्द्रियव्याकृतानि स्वतः काष्ठतुल्यानि यत्सन्निधानात् ।
स्वयं चेतनानीव भान्त्येव मोहाज्जडेभ्यः परस्मै नमस्तेस्तु तस्मै ॥ ५६ ॥

இயல்பாகத் தறிபோன் றிருப்பனவாகிய மனப்பிராணதேகே
ந்திரிய வியாகிருதங்கள் எதன் சந்நிதானத்தில் மோகத்தினால்
தாமே சேதனங்கள் போலத்தோற்றுகின்றனவோ அத்தன்மைய
ஜடங்களின் மேலாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். (௫௬)

बहिर्बुध्यते प्राणबुद्धिः पदार्थान्न यं बुध्यते प्राणनाथं स्वसंस्थम् ।
समस्तान्तरात्मानमेकं च तस्मै नमस्ते विरिञ्चादिधीबोधयित्रे ॥ ५७ ॥

பிரானிகளின் புத்தி புறப்பொருள்களை யறிவதாய், எந்த ஏக
மும் சர்வாந்தராத்மாவும் தன்னிற் செவ்வே நிலைத்துள்ளதுமான
பிராணநாதனை அறியாதோ, அத்தன்மைய பிரஹ்மா முதலியோர்
புத்தியை விழிப்பிக்கும் உமக்கு நமஸ்காரம். (௫௭)

परं यत्स्वरूपं विदुर्नापि देवाः कुतोऽन्ये मनुष्यादयो बाह्यचिन्ताः ।
तदेवाहमस्मीति भक्तास्त्वजसं भजन्त्यद्वितीयं नमस्तेस्तु तस्मै ॥ ५८ ॥

எந்தப் பர சொரூபத்தைத் தேவர்களும் அறியார்களோ, அத
னைப் புறத்திற் செல்லும் சித்தமுடையோராகிய மற்றை மனிதர்
முதலியோர் எங்ஙனம் அறியவல்லார்? எந்த அத்துவிதியத்தை
அதுவே யானென்று பக்தர்களிடையிடாது பஜிக்கின்றனரோ,
அத்தன்மைய வுமக்கு நமஸ்காரம். (௫௮)

समस्तेषु देहेषु सूर्येऽपि तिष्ठन्य एकोऽखिलात्मा समस्तैकसाक्षी ।
स एवाहमस्मीति वेदान्तविद्धिः सदोपाख्यतत्त्वाय तस्मै नमस्ते ॥ ५९ ॥

சகல தேகங்களிலும் சூரியனிலுமிருந்தும் எது ஏகமும் சர்
வாத்மாவும் சகலத்திற்கும் ஏக சாக்ஷியுமாய், இருக்கின்றதோ

அதுவே யானென்று வேதாந்த முணர்ந்தோரால் என்று முபாசிக்
கப்படுந் தத்துவமாகிய அத்தன்மைய வுமக்கு நமஸ்காரம். (௫௯)

अहं विश्वकस्तैजसः प्राज्ञरूपो विराट्सूत्रमायेशरूपान्न भिन्नः ।

उपाधौ विभिन्नेऽपि किंत्वस्मि सोऽहं यमेवं भजन्वेद तस्मै नमस्ते ॥ ६० ॥

விசுவகஜஸ பிராஞ்ஞ வடிவமான யான் விராட் சூத்திரமா
யேச வடிவத்தின் வேறல்லன். உபாதி பிரிந்தவிடத்தும் அது யாஞ்ஞ
யிருக்கின்றேன் என்றிவ்வாறு எதனைப் பஜித்து அறிகின்றார்
ளோ, அத்தன்மைய வுமக்கு நமஸ்காரம். (௬௦)

समस्तानि कर्माणि संत्यज्य विद्वांस्तदेवाहमस्मीत्युपास्ते ह्यजसम् ।

यदेवाह सर्वागमान्तैकवेद्यं नमस्तेऽनिशं चिन्तनीयाय तस्मै ॥ ६१ ॥

சகல கர்மங்களையும் செவ்வையாய் விட்டு வித்துவான் அது
வே யானென்று எதனை இடைவிடாது உபாசிக்கின்றானோ, எதனை
எல்லாவாகமங்களின் முடிவொன்றினானே யறியக்கூடியதென்க்
கூறுவரோ, அந்த இடைவிடாது சிந்திக்கத் தக்கதாகிய உமக்கு
நமஸ்காரம். (௬௧)

न कृत्याकृतेः प्रत्यवायः कचिस्स्यादभावात्कथं भाव उत्पत्त्यतेऽतः ।

अहं प्रत्यवायीति कृत्याकृते स्यामयं यस्य मोहान्नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ ६२ ॥

செய்யத்தக்கதைச் செய்யாததினால் பிரத்தியவாயம் ஓரிடத்
துமில்லை. அபாவத்தினின்றும் பாவம் எங்ஙனமுண்டாகும்? ஆத
லால் செய்யத்தக்கதைச் செய்யாதபோது யான் பிரத்தியவாயி என்
னும் இஃதெதனை யறியாதமோகத்தாலுண்டாகின்றதோ அத்தன்
மைய வுமக்கு நமஸ்காரம். (௬௨)

अधर्मोऽयमेवायमेवात्र धर्मो भवेदित्ययं मोह एवाखिलानाम् ।

यदज्ञानिनां प्रत्यवायप्रदं स्यात्कचिन्न ह्यभावो नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ ६३ ॥

அதர்மம் இதுவே ஈண்டு இதுவே தர்மமாகின்றன தென்னும்
இம்மோகமே எதனை யறியாதவர்களாகிய அஞ்ஞானிகள் எல்லோ

ருக்கும் பிரசத்தியவாயத்தைத் தருவதாகின்றதோ, ஓரிடத்தும் அபா
வமன்றோ, அத்தன்மைய உமக்கு நமஸ்காரம். (சுரு)

अधर्मं च हृत्स्यं विहाय प्रशान्ता भजन्त्यत्र नूनं स्वरूपं यदीयम् ।
स्वरूपं विचार्या मृतेरा सुषुप्तेनमस्तेऽस्तु तस्मै विमुक्तिप्रदाय ॥ ६४ ॥

இதயத்தின் கண்ணுள்ள அதர்மத்தை விட்டு மிக்க சாந்த
முடையோர் சொருபத்தை விசாரித்து ஈண்டு நிச்சயமாக எதன்
சொருபத்தை மாண பரியந்தமும் சுழுப்தி பரியந்தமும் பஜித்தின்
றார்களோ, அத்தன்மைய விசேஷமுத்தியைத் தருபவரான உமக்கு
நமஸ்காரம். (சுசு)

न वै वद्धता मुक्ता वा कदाचित्कचिन्नित्यमुक्तस्य किं चात्मनोऽतः ।
बहिश्चेतसोऽन्तश्च गत्यागती ते नमश्चित्तविक्षेपहर्त्रेऽस्तु तस्मै ॥ ६५ ॥

நித்திய முத்தனாகிய ஆத்மாவிற்குப் பெத்தத்தன்மை முத்தத்
தன்மைகள் ஓரிடத்தும் ஒரு காலத்தும் இல்லை. வெளியிலும் உள்
ளிலும் போக்கும் வரத்துமகித்தத்திற்காம் ஆகலால் அத்தன்மைய
சித்த விக்ஷேபத்தைக் கெடுப்பவரான உமக்கு நமஸ்காரம். (சுரு)

यथा क्षीणचित्तस्तथैवात्मनिष्ठः पुमान्नित्यमुक्तो भवेदद्वितीयः ।
यथा चेतसोऽक्षीणताऽयत्प्रसादात्तथा त्वत्प्रसादाय तस्मै नमस्ते । ६६ ॥

எவ்வனம் க்ஷீண சித்த முடைபவனோ அவ்வனமே ஆதமநிஷ்
டனாகிய புருடன் நித்தியமுத்தனாய் அத்துவிதியானான். எவ்
வனம் எதன் பிரசாதத்தால் சித்தத்திற்கு க்ஷீணத்தன்மைபுண்டா
கிறதோ, அவ்வனமே அதன் பிரசாதத்தின் பொருட்டு அத்தன்
மைய உமக்கு நமஸ்காரம். (சுசு)

प्रसन्ने त्वयि पाणिनां किन्न लभ्यं परस्त्वत्प्रसादान्न लाभोऽस्ति कश्चित् ।
बुधोऽतोऽनिशं यत्प्रसादाभिकाङ्क्षी नमस्तं प्रपन्नप्रपन्नय तस्मै ॥ ६७ ॥

ஈர் பிரசன்னராகிய போது பிராணிகளுக்கு யாது பெறுதற்
குறியதாகாது? தம்முடைய பிரசாதத்தினும் பேலான இலாப
மொன்றுமில்லை. அதனால் விவேகி தினமும் எதன் பிரசாதத்தை

விரும்பியவ னாயிருக்கின்றானே, அந்தத் தம்மைச்சாண்டைந்தவரிடத்துப் பிரசன்னராகுபவராகிய உமக்கு நமஸ்காரம். (௬௮)

पृथिव्यादियुक्ताऽपरब्रह्मनिष्ठा न मुरुया भवन्त्यत्र जन्मास्ति तेषाम् ।
निरस्ताखिलोपाधिनिष्ठो हि मुरुयो न यस्येह जन्मास्ति तस्मै नमस्ते ॥ ६८ ॥

பிருதிவி முதலியவற்றோடு கூடிய அபரப் பிரமநிஷ்டையுடையோர் முக்கியராகார். ஈண்டு அவர்களுக்கு ஜன்ம முண்டு. சகல உபாதிகளும் நீங்கிய நிஷ்டையுடையவனே முக்கியனாவன். எவனுக்கு ஈண்டுப் பிறப்பில்லையோ, அத்தன்மைய உமக்கு நமஸ்காரம்.

न मुर्यं सुषुप्तेरधिष्ठानतोऽन्यसुषुप्तेरधिष्ठानमात्रं हि मुर्यम् ।
यदज्ञानतो हसबालाकिरेतनृपाद्वेद चैवं नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ ६९ ॥

சுழுத்தியின் அதிஷ்டானத்திற்கு அந்நியமானது முக்கியமன்று. சுழுத்தியின் அதிஷ்டான மாத்நிரமே முக்கியமாம். எதன் அஞ்ஞானத்தால் கர்வமடைந்த பாலாகி பென்னும் பிராமணர் இதை யரசனிடத்தினின்றும் இவ்வாறறிந்தாரோ, அத்தன்மைய உமக்கு நமஸ்காரம். (௬௯)

विरिञ्चादिलोकादिहावृत्तिरस्ति क्वचिच्चात्मलोकादनावृत्तिरस्मात् ।
ध्रुवो ह्यात्मलोकोऽध्रुवानात्मलोकात्परो योऽस्ति चैको नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ ७० ॥

பிரஹ்மா முதலியோரது உலகங்களினின்றும் ஈண்டுத் திரும்பி வருகையுண்டு, இவ்வான்மலோகத்தினின்றும் திரும்பிவருதல் ஓரிடத்து மின்று. சாசுவதமாயுள்ளது ஆத்மலோகமே. அசாசுவதமான அனான்மலோகத்தின் மேலான் ஏகம் எதுவோ, அத்தன்மைய வுமக்கு நமஸ்காரம். (௭௦)

परं वेद सन्मात्रमुहालकेन स्वपित्रोपदिष्टो यदा श्वेतकेतुः ।
यमात्मानमात्मस्थमव्यक्तमेकं नमस्तेऽनिशं सत्स्वरूपाय तस्मै ॥ ७१ ॥

சுவேதகேது தனது பிதாவாகிய உத்தாலகரால் உபதேசிக் சப்பட்டவராய் தன்னிடத் திருப்பதும் அவ்நியத்தமும் ஏகமுமாய் எந்த ஆன்மாவை மேலான் சன்மாத்திரமாய் அறிந்தாரோ, அந்த என்னும் சற்சொருபமாயுள்ள உமக்கு நமஸ்காரம். (௭௧)

மृगुर्वेद पित्रोपादिष्टोऽन्तरेव प्रकृष्टः परब्रह्मरूपात्मलोकम् ।

अनन्ताद्वयानन्दविज्ञानसत्यं यमेकं विशुद्धाय तस्मै नमस्ते ॥ ७२ ॥

பி ருவானவர் பிதாவினால் உபதேசிக்கப்பட்டவராய், உள்ள த்திலேயே இன்பம் பெற்றவராய், எந்த அந்தமும் அத்துவயமும் ஆனந்தமும் விஞ்ஞானமும் சத்தியமும் ஏகமுமாகிய பரப்பிரம வடிவ ஆத்மலோகத்தை அறிந்தனரோ, அந்த விசுத்தமாகிய உம க்கு நமஸ்காரம். (௮௨)

विहायैव कोशात्परं पञ्च वेद स्वरूपं यदानन्दकोशस्य पुच्छम् ।

मुमुक्षुः सुषुप्तरधिष्ठानमेकं सदात्मस्वरूपाय तस्मै नमस्ते ॥ ७३ ॥

பஞ்சகோசங்களைவிட்டு அக் கோசங்களுக்கப்பாற் பட்டதும், ஆனந்தகோசத்தின் புச்சு (ஆசா)மும், சுழுத்திக்கு அதிஷ்டான மும், ஏகமுமாகிய எந்தச் சொரூபத்தை முழுதும் அறிகின்றனோ, அந்த சுகாத்ம சொரூபமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். (௮௩)

अनन्तानि शास्त्राण्यधीत्यापि विद्वान्न दुःखतरो नारदाऽनात्मविस्वात् ।

ऋषिर्मानसाद्वेदं यं शोकहृत्यै नमस्ते सुखीनाय तस्मै विभुञ्ज ॥ ७४ ॥

வித்வானாகிய நாரதாரிஷியானவர் அநேக சாஸ்திரங்களை ஓதியும், அநாத்ம ஞானமுடைமையால் துக்கத்திற்கு அந்நியமான வரா(சுகியா)கனில்லை. இருடியானவர் மானஸரான சந்த்ருமாரால் எதனை அறிந்தனரோ, அந்தச் சோகத்தைக் கெடுப்பதும் சுகக் கூட்டமும் விபுஷமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். (௮௪)

ऋषेर्याज्ञवल्क्याद्विदेहो महात्मा यदेवाभयं ब्रह्म सम्यग्विदिस्वा ।

स्वमेवाभयं तद्वच्चभूदेददेवं समस्ताभयाप्याय तस्मै नमस्ते ॥ ७५ ॥

விதேக (ஜனக)ராகிய மகாத்மா யாஜ்ஞவல்கிய இரிஷியினால் எந்த அபயமாகிய பிரஹ்மத்தைச் செவ்வையாயறிந்து வேதங்க ளாலறியப்படும் அந்த அபயம் தானாகவே ஆயினரோ, அந்த சகல அபயப் பெருக்கமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். (௮௫)

विदित्वात्र भूमानमेनदिच्छेदऽस्ति प्रवाच्यं किमु प्राणविष्ठापनाशे ।

अतः प्राणविष्ठापनाहत्य विद्वानुपास्ते यमीक्षं नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ ७६ ॥

பிராணவித்தையுடையோனது பாவம் நசிக்குமெனின், நண்டுப் பூமாவையறிவதினால் பாவம் நசிக்குமென்பதிற் சொல்லவேண்டியது யாதானது. ஆதலால் பிராணவித்தையை அநாதரித்து வித்துவான் எந்த நசனை உபாசிக்கின்றானோ, அத்தன்மைய உமக்கு நமஸ்காரம். (௭௬)

अज्ञानदानं परित्यज्य ज्ञानश्रुतिर्ह्येक्यमभ्यागमद्वयवाक्यात् ।

स वै प्राणविज्ञाण उत्कर्षवांस्तत्परोऽस्माद्य आत्मा नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ ७७ ॥

இடைவிடா அன்ன தானத்தை விட்டு ஜானசுருதி என்பவர ஹம்ஸவாக்கியத்தினால் ஐக்கிபத்தை யடைந்தார். அவரே பிராண னையறிந்தவர். பிராணனிலும் மேன்மையுடையவர் இதனால் எந்த ஆன்மா அதனின்மேலான தாயிருக்கின்றதோ, அத்தன்மைய உமக்கு நமஸ்காரம். (௭௭)

रवीन्द्रमितेजो जगद्भासक चेन्न तस्यापि चित्सन्निधानेन तत्स्यात् ।

न यत्सन्निधानं विना किंचिदस्ति कचिद्वस्तु तस्मै नमो ज्योतिषे च ॥ ७८ ॥

சூரியன் சந்திரன் அக்கினி யென்பவற்றின் தேஜஸானது ஜக த்தை விளக்குவதாமெனின் இல்லை. அதற்கும் அவ்விளக்கம் சித் தின் சந்திரதானத்தினாலுண்டாகின்றது. எதன் சந்திரதான மின்றி எந்த வஸ்துவும் எவ்விடத்துமில்லையோ, அத்தன்மைய ஜோதி யாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். (௭௮)

परं ज्योतिषां ज्योतिरात्मास्यमेतद्रवीन्द्रादिवुद्ध्यादिविद्योतकं यत् ।

विदिस्वैव नूनं नरो ब्राह्मणः स्यादमर्त्यश्च तस्मै नमः स्वात्मने ते ॥ ७९ ॥

எவ்வான்மாவாகிய இது மேலான ஜோதிகளுக்கெல்லாம் ஜோதியாயும், சூரியன் சந்திரன் முதலியவற்றையும் புத்தி முதலிய வற்றையும் விளக்குவதாயுமிருக்கின்றதோ, எதனை யறிவதினாலேயே நான் நிச்சயமாகப் பிராஹ்மணனும் மரணதர்ம மில்லாதவனுமாகி ன்றானோ, அத்தன்மைய சுவாத்மாவாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். ()

यथाश्वत्थवृक्षे स्वदेहे च तुल्यं स्वमेवाब्रवीद्वासुदेवोऽर्जुनाय ।

तथा यस्य साभ्यं विजानाति विद्वानमस्ते समस्तात्मरूपाय तस्मै ॥ ८० ॥

எங்ஙனம் பகவான் வாசுதேவர் தமது தேகத்திலும் அரசு
விருகூத்திலும் தன்னையே சமானமாகக் கூறினாரோ, அங்ஙனமே
எவருடைய சாம்மியத்தை வித்துவான் அறிகின்றானோ, அத்தன்
மைய ஸர்வாத்ம வடிவமான உமக்கு நமஸ்காரம். (அ௦)

द्विजे पुष्कसे हस्तिनि स्वे शरीरे समः सात्त्विके राजसे तामसे च ।
य आत्मा गुणैस्तैरसंस्पृष्ट ईशो नमस्ते सदा निष्कल्काय तस्मै ॥ ८१ ॥

எந்த ஆத்மாவாகிய ஈசுவரன் துவிஜனிடத்தும் சண்டாள
னிடத்தும் பூணையினிடத்தும் தனது சரீரத்திலும் சாத்விகத்தி
லும் இராஜஸத்திலும் தாமசத்திலும் சமமானவராய் அககுணங்க
ளாற் பற்றப்படாதவ ராயிருக்கின்றாரோ அத்தன்மைய என்றும்
நிஷ்களங்கமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். (அ௧)

यमाश्रयवद्वक्ति कश्चिच्छृणोति प्रशान्तस्तु जानाति न ह्यप्रशान्तः ।
विदित्वाऽपि साक्षात्करोत्यत्र नान्यश्चिदस्मीति दीक्षयाय तस्मै नमस्ते ॥ ८२ ॥

எதனை ஒருவன் ஆச்சரியம்போற் சொல்லுகின்றானோ, கேட்
கின்றானோ, மிக்க சாந்தியுள்ளோன் அறிகின்றானோ, சாந்தியில்லா
தவன் அறிகிறதில்லையோ, அறிந்தும், ஈண்டு அந்நியயனல்லன்,
சித்தா யிருக்கின்றே னென்று சாக்ஷாத்கரிக்கின்றானோ, அத்தன்
மைய உபதேசிக்கப்படும் பொருளாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். (அ௨)

पती देवदैत्यौघयोः पञ्चजाद्यं चतुर्वारमाकर्णयन्तौ तथाऽपि ।
न जानाति कश्चित्तयोर्वेद चान्यो ह्यतो दुर्वितर्क्याय तस्मै नमस्ते ॥ ८३ ॥

தேவதைத்தியக்கூட்டங்களுக்குப் பதிகளிருவரும் (இந்திர
னும் விரோசனனும்) பிரஹ்மாவினிடத்தினின்று எதனை நான்கு
முறை கேட்டனரோ, அங்ஙனமாயினும் அவர்களுள் ஒருவன்
(விரோசனன்) அறியவில்லையோ, மற்றவன் (இந்திரன்) அறிந்
தானோ, ஆதலால் அந்தத் தர்க்கித்தற்கரிய வுமக்கு நமஸ்காரம். (அ௩)

शरीरेन्द्रियप्राणविज्ञानशून्येऽपि ह्यैकमात्मेति दृष्ट्वा वदन्ति ।
तथा बुद्धिसंभ्यग्विचारासमर्था यदज्ञानमोहा हि तस्मै नमस्ते ॥ ८४ ॥

எதன் அஞ்ஞானத்தினால் மோகமுடையவர்களுக்கும், அப்படியே நல்ல விசாரத்தில் புத்திசாமர்த்திய, மில்லாதவர்களுமான் கர்வமுடையோர் சரீரம் இந்திரியம் பிராணன் விஞ்ஞானம் சூகியம் என்பவற்றில் ஒவ்வொன்றை ஆத்மா என்று கூறுகின்றனரோ, அத்தன்மைய உமக்கு நமஸ்காரம். (அக)

अनेकत्वकर्तृत्वभोक्तृत्वधर्मः स आत्मा विभुश्चिद्वृणश्चेति केचित् ।
न कर्तृव भोक्ता कचिचेति चान्ये यदज्ञा वदन्तीह तस्मै नमस्तै ॥ ८५ ॥

அவ்வாத்மா கர்த்திருத் தன்மை போக்திருத்தன்மை, அநேகத்தன்மைத் தர்மங்களுடையதும் விபுவும் சிற்றுணமுடையதுமா மென்று சிலரும், இது கர்த்தா வன்று சிலவிடத்துப் போக்தாவா மென்று பிறரும் எதனை யறியாதவர்களாய் சண்டுக் கூறுகின்றனரோ, அத்தன்மைய, உமக்கு நமஸ்காரம். (அக)

अनेकस्मिन् प्रेरकोऽन्यो न हीशोऽस्त्विति प्राहुरेके नचास्तीति चान्ये ।
विवादास्पदं नैव माया विना यन्नमस्तेऽस्तु तस्मै विवादास्पदस्य ॥ ८६ ॥

அநேக வடிவமாகப் பிரேரிப்பவன் ஈசனையாகுக பிறனன்று என்று கூறுவர் சிலர். ஈசனில்லையென்று கூறுவர் பிறர். எவரை மீன்றி மாயை விவாதத்திற்கு விஷயமாகாதோ, அத்தன்மைய விவாதத்திற்கு மேலானவராகிய உமக்கு நமஸ்காரம். (அக)

विवादो निर्वर्तेत यस्य प्रसादात्स्वरूपप्रकाशे जगद्भावस्य ।
निवृत्ते विवादे पुनर्नैव लोके भ्रमन्त्यद्वितीयाय तस्मै नमस्ते ॥ ८७ ॥

எவருடைய பிரசாதத்தால் ஜகத்தைப் பாவிப்பவனது சொருபம் பிரகாசிக்குங்கால் விவாதம் நிவிர்த்தியாகின்றதோ, விவாத நிவிர்த்தியில் உலகத்தில் மீண்டும் பிரமிக்கிறதில்லையோ, அத்தன்மைப் அத்துவிதியராகிய உமக்கு நமஸ்காரம். (அக)

विभुं चित्तिष्ठं यदंगुष्ठमात्रं पुराणं पुमांसं वदन्यत्र वेदाः ।
जनानां हृदंगुष्ठमात्रं यतोऽस्मादनंगुष्ठमात्राय तस्मै नमस्ते ॥ ८८ ॥

எதனால் ஜனங்களது இதயத்தில் அங்குஷ்டமாத்திரமாயிருக்கின்றதோ, இதனால் எதனை ஈண்டு வேதங்கள் அங்குஷ்ட மாத்திரமும் விபுயம் சித்தத்தினிருப்பதும் பழைமையானதுமான புருஷனுமாகக் கூறுகின்றனவோ, அத்தன்மைய அங்குஷ்டமாத்திர மல்லாதவராகிய உமக்கு நமஸ்காரம். (அஅ)

सुवोर्मध्यमेवाविमुक्तं मुनीनां महाक्षेत्रमित्यत्र बुद्धेः श्रुतञ्च ।

न वा वारणासीपुरं गन्तुमिच्छेत्स्वरूपे स्थितो यस्य तस्मै नमस्ते ॥ ८९ ॥

புருவநடுவே முநிகளுக் கீண்டு அவிமுத்தமாகிய மகாசுஷத் திரமா மென்னும் புத்தியினாலும் சுருதியினாலும் எதனது சொருபத்தில் நிலைத்திருப்பவன் வாரணாசி புரத்தையடைய விரும்பானே அத்தன்மைய உமக்கு நமஸ்காரம். (அஊ)

शरीरे यथाऽहंमतिः सर्वजंतोस्तथा मुक्तिबुद्धिश्च काशीमृतेर्वा ।

स्वरूपप्रकाशं विना यस्य मुक्तिर्न वै संभवेत्कापि तस्मै नमस्ते ॥ ९० ॥

சகல ஜீவர்களுக்கும் சரீரத்தில் யானெனும் புத்தி யெவ்வனமோ, அவ்வனமே யாகும் காசிமரணத்தினால் முக்தி பென்னும் புத்தியும் எவரது சொருபப்பிரகாச மின்றி முக்தி ஓரிடத்தும் சம்பவி யாதோ, அத்தன்மைய உமக்கு நமஸ்காரம். (கூ௦)

स्वरूपप्रकाशप्रकाशैकहेतुर्हि यस्य प्रकृष्टागमान्तार्थसम्यग्बिचारः ।

अतो यत्प्रकाशाय वेदान्तनिष्ठोऽनिशं स्याद्विवेकी नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ ९१ ॥

மேலான ஆகமாந்தங்களின் அர்த்தத்தினது செவ்வையான விசாரம் எவருடைய சொருபப்பிரகாசமொன்றற்கே ஏதுவாயிருக்கின்றதோ, இதனால் எதனது பிரகாசத்தின்பொருட்டு விவேகி தினமும் வேதாந்த நிஷ்டனினானே, அத்தன்மைய உமக்கு நமஸ்காரம். (கூ௧)

वदन्तश्च रुद्रादयोऽप्यात्मतत्त्वं न जानन्त्यतः केऽपि वेदान्तनिष्ठाः ।

सतस्तानिहोत्सृज्य वेदान्तनिष्ठो भवेद्यत्प्रबोधाय तस्मै नमस्ते ॥ ९२ ॥

இதனால் பேசுகின்றவர்களாகிய சில வேதாந்த நிஷ்டார்களும் உருத்திராதியோரும் ஆத்ம தத்துவத்தை யறியார்கள் ஆதலால் அவற்றை இங்கு விட்டு, எதனை யறிதற்பொருட்டு வேதாந்த நிஷ்டா களின்றார்களோ, அத்தன்மைய உமக்கு நமஸ்காரம். (௯௨)

सुरेन्द्रो विदित्वैव यस्य स्वरूपं समस्तादवाद्बृहत्यादिरूपात् ।

विमुक्तो हि वेदान्तनिष्ठो मुदाऽऽस्ते निरस्याभिमानं नमस्तेऽस्तु तस्मै॥ ९३॥

எவருடைய சொருபத்தை அறிந்ததினாலேயே தேவேந்திரன் விருத்திரானது கொலை முதலிய வடிவின்வாகிய சகல பாவங்களி னின்றும் விமுக்தனானோ, வேதாந்த நிஷ்ட அபிமானத்தைவிட் டுக் களிப்பாயிருப்பானோ அத்தன்மைய உமக்கு நமஸ்காரம். (௯௩)

यदीयं स्वरूपं विचार्यैव तिष्ठन्सदा वन्दनीयोऽमरैरिन्द्रमुखैः ।

विशुद्धो ह्ययं देववन्द्यत्वतो वै नमस्तेऽस्तु तस्मै विशुद्धिप्रदाय ॥ ९४ ॥

எவருடைய சொருபத்தை விசாரித்து நின்று, இந்திர முக்கி யர்களான தேவர்களாலும் எப்போதும் வணங்கத்தக்கவனாகின் றானோ, தேவர்களால் வந்திக்கப்படுந்தன்மை யாலிவன் விசுத்தனா கின்றானோ, அத்தன்மைய விசுத்தியைத்தரும் உமக்கு நமஸ்காரம்.

स्वयं शुद्ध एवान्यशुद्धिं ददाति कचिन्न ह्यशुद्धोऽन्यशुद्धिप्रदः स्यात् ।

स्मृतः शुद्धिदः सर्वजंतोर्य आत्मा विशुद्धः पवित्राय तस्मै नमस्ते ॥ ९५ ॥

தான் சுத்தமாயுள்ளதே பிறவற்றிற்குச் சுத்தியைத்தரும். ஓரிடத்தும் சுத்தமில்லாதது பிறவற்றின் சுத்தியைத் தருவதாகாது. எந்த விசுத்தமாகிய ஆத்மா சகல ஜீவர்களுக்கும் ஸ்மரிக்கப்பட்ட தாய்ச் சுத்தியைத் தருவதாகின்றதோ, அந்தப் பவித்திரவடிவமா கிய உமக்கு நமஸ்காரம். (௯௫)

सकृत्स्मृतश्चेत्समस्तं च पापं दहत्यभिवद्यस्त्विहात्यन्तदीप्तः ।

विदेवाहमित्येव बुद्धौ प्रवेशस्वदीप्तिर्नमस्तेऽस्तु तस्मै महिम्ने ॥ ९६ ॥

சித்தே யானென்னும் புத்தியிற் பிரவேசிக்கும் எந்தத் பிர காசம் ஒரு முறை ஸ்மரிக்கப்படுமானின், அக்கினியைப்போல சுண்டு

உச்ச:

ஸ்ரீ குருபுஜங்க ஸ்தோத்திரம்.

மிக்க பிரகாசமுடையதாய்ச் சகலபாவங்களையும் எரிக்கின்றதோ, அத்தன்மைய மகிமையுள்ள உமக்கு நமஸ்காரம். (கக)

नेहि स्नानदानादिना पापनाशे तु तत्संस्कृतिः कापि नश्येत्कदापि ।

विना यत्स्मृति स्मृत्युपाय च मुक्त्वा स्मरत्पापहन्त्रे नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ ९७ ॥

எதன் ஸ்மிருதியையும் ஸ்மிருதி யுபாயத்தையும் விட்டு, (செய்யப்படும்) ஸ்நான தான முதலியவற்றைப் பாவ நசிக்குமாயினும் அதன் சம்ஸ்காரம் ஒழிடத்தும் ஒரு நாளும் நசிக்காதோ, அத்தன்மை நிறைப்பவர்பாவத்தை யொழிக்கும் உமக்கு நமஸ்காரம். (க)

अनात्मन्येहतामिमानं निरस्य स्वरूपमकाशस्ततः सर्वपापम् ।

न संस्कृत्यनात्माश्रयं स्याद्विनष्टं स्मृत्यैत्रकाशे तु तस्मै नमस्ते ॥ ९८ ॥

அநாத்மாவினிடத்து யானென்னு மபிமானத்தை விட்டுச் சொரூபப் பிரகாசமுண்டாக, அதனால் அநாத்மாசிரயமான சகல பாவங்களும் சம்ஸ்காரமு மில்லாதன வாகின்றனவோ, எது பிரகாசி க்க ஸ்மிருதி நஷ்டமாகின்றதோ, அத்தன்மைய உமக்கு நமஸ்காரம். (கஅ)

अनाकर्ण्य वेदान्तभाष्यं समग्रं न कस्यपि यत्स्मृत्युपायोऽस्ति कश्चित् ।

अतस्तत्त्विकीर्षा स्वतो यस्य जाता नमस्ते दयालुस्वरूपाय तस्मै ॥ ९९ ॥

வேதாந்த பாஷியமுழுவதும் கேளாமல் எதன் ஸ்மிருதி யுபாயம் யாதும் யாருக்கு முண்டாகிறதில்லையோ, அதனால் அதனைச் செய்யுமிச்சை இயல்பாக எவருக்குண்டாயிற்றோ, அத்தன்மைய தயானு சொரூபரான உமக்கு நமஸ்காரம். (கக)

समस्तागमान्तानिह व्याचिर्कर्षुः स्वयं शंकराचार्यरूपावतीर्णः ।

कृतव्याससूत्रादिभाष्यो य आत्मस्वरूपैक्यधीदाय तस्मै नमस्ते ॥ १०० ॥

சகல சாஸ்திர முடிவுகளையும் ஈண்டு விரிக்க விரும்பிய, வராய்ச் சுவயம் சங்கராசாரிய வடிவமா யவதரித்தவரும் விவாச ருத்திர முதலியவற்றிற்குப் பாஷியஞ்செய்தவரும் எவரோ, அத்தன்மை ஆத்மசொரூப ஐக்கிய ஞானத்தைத் தருபவரான உமக்கு நமஸ்காரம். (கல)

ஸ்ரீ குகுபஜங்க.ஸ்தோத்திரம்.

உரு

चतुर्भिः प्रशान्तैः स्वशिष्यैर्युतः सन् भुवं पर्यटन्नात्मनिष्ठाऽखिलात्मा ।
स्वभाष्यप्रचारं सदा कारयन्त्यो विभात्यद्वितीयाय तस्मै नमस्ते ॥ १०१ ॥

ஆத்ம நிஷ்டராகிய அசிலாத்மாவாய் நான்கு சாந்தமுள்ள
சீடர்களுடன் கூடியவராய்ப் பூமியிற் சஞ்சரித்து, தனது பாஷியப்
பிரசாரத்தை எப்போதும் செய்கின்றவராய், எவர் விளங்குகின்
றாரோ, அத்தன்மைய அத்துவிதியாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். (1)

विराट्सूत्रमायेशतुर्यस्वरूपैः क्रमात्तोडकाचार्यनामादिसंज्ञैः ।

चतुर्व्यूहवैषैः स्वशिष्यैर्युतायाद्वयायात्मने ते नमो निर्गुणाय ॥ १०२ ॥

முறையே விராட்டு சூத்திராத்மா ஈசுவரன் துரிய மென்னும்
சொருபமுடையோராய்த் தோடகாசாரியர் முதலிய பெயருடை
யோராய் நான்கு வியூகவேஷமுடையோராயுள்ள தனது சிஷ்யர்
களோடு கூடிய அத்துவயமும் நிர்குணமும் ஆத்மாவுமாகிய உம
க்கு நமஸ்காரம். (கௌ)

अजं कर्मठं विश्वरूपं विदित्वा तुरीयाश्रमं चाथ तस्मै प्रदाय ।

व्यधादृश्यशृंगाश्रमे शारदार्षापरं तत्त्वरक्षाय तस्मै नमस्ते ॥ १०३ ॥

பிரஹ்மாவும் கர்மட(கர்மத்தி லமுத்தமுள்ளவ)ருமாகிய விச
வருபரையறிந்து, அவருக்கு நான்காவது(சந்நியாச)ஆசிரமத்தைக்
கொடுத்து ருசியசிருங்காச்சிரமத்தில் சாரதையின் அருச்சைசெய்
யுந்தன்மையுடையவராகச் செய்தனரோ, அத்தன்மைய தத்து
வத்தை ரக்ஷிப்பவராகிய உமக்கு நமஸ்காரம். (கௌ)

य आचार्यभाष्याण्यधीत्यैव भक्त्या लभन्ते निज्ञानन्दमात्मस्वरूपम् ।

गुरुस्तरयं वन्द्य आत्मात्मविद्भिस्ततः सर्ववन्द्याय तस्मै नमस्ते ॥ १०४ ॥

எவர்கள் ஆசிரியரது பாஷியங்களைப் பக்தியோடு படித்து
நிஜநந்தமாகிய ஆத்ம சொருபத்தை யறிகின்றார்களோ, அப்படிப்
பட்ட ஆத்ம ஞானிகளால் இவ்வாத்மாவ்கிய எந்தக் குருவானவர்
நமஸ்கரிக்கப்படுகின்றனரோ, அந்த எல்லாநாலும் வணங்கப்படும்
உமக்கு நமஸ்காரம். (கௌ)

नमः शंकराचार्य तुभ्यं पुरस्तात्तमः पृष्ठतः पार्श्वतश्चाथ ऊर्ध्वम् ।

नमः सर्वतः सर्वरूपाय तस्मै विशुद्धात्मने ब्रह्मणे ते नमस्ते ॥ १०५ ॥

சங்கராசாரி சுவாமிகளே ! தமக்கு முன்னாகவும் நமஸ்காரம் பின்னாகவும் நமஸ்காரம் பக்கங்களிலும் கீழும் மேலும் எங்குமாக நமஸ்காரம். சர்வசொருபமாயும் விசுத்தமாயும் பிரஹ்மமாயுமுள்ள அத்தன்மைய உமக்கு நமஸ்காரம். (௧௦௫)

अहं देहबुद्ध्या तवैवास्मि दासो ह्यहं जीवबुद्ध्याऽस्मि तैशैकदेशः ।

त्वमेवास्म्यहं त्वात्मबुद्ध्या तथापि प्रसीदान्वहं देहबुद्ध्या नमस्ते ॥ १०६ ॥

யான் தேகபுத்தியினால் தமது தாஸனாயிருக்கின்றேன். ஜீவபுத்தியால் தமது அம்சத்தின் ஏகதேசனாயிருக்கின்றேன். ஆத்மபுத்தியினால் நீரே யான். அங்ஙனமாயினும், தேகபுத்தியினால் தினந்தோறும் யான் உம்மை நமஸ்கரிக்கின்றேன். சந்தோஷிப்பிராக. (௧௦௬)

स भाष्यार्थ आशु स्फुरत्वन्तकाले चिताभासचैतन्यदृक्त्वत्पसादात् ।

गतिर्नान्यथा मे समस्तापराधं क्षमस्वाखिलात्मज्ञमस्तेऽस्तु नित्यम् ॥ १०७ ॥

தமது பிரசாதத்தினால் சிதாபாஸ சைதன்னிய திருக்காகிய அந்தப் பாஷியார்த்தம் கடைசிக்காலத்தில் சீக்கிரம் ஸ்புரிக்குக். எனக்கு வேறுவித கதையில்கை. சர்வாத்மாவாகிய தாம் சகல அபராதங்களையும் பொறுத்தருளல் வேண்டும். நித்தியம் உமக்கு நமஸ்காரம். (௧௦௭)

नमो भाष्यबृन्दाय भाष्योपदेष्टे नमो भाष्यकुद्भ्यो नमो भाष्यविद्वयः ।

नमो भाष्यबृन्दार्थभूताय मूझे विशुद्धात्मने ब्रह्मणेऽस्मै परस्मै ॥ १०८ ॥

பாஷியக்கட்டத்திற்கு நமஸ்காரம். பாஷிய வுபதேசகர்த் தாவிற்கு நமஸ்காரம். பாஷியம் செய்தவர்களுக்கு நமஸ்காரம். பாஷியமுணர்ந்தவர்களுக்கு நமஸ்காரம். பாஷியக்கட்டப் பொருள் வடிவரும் வியாபகரும் விசுத்தாத்மாவும் பிரஹ்மமுமாகிய இந்தப் பரத்திற்கு நமஸ்காரம். (௧௦௮)

शतौष्णीयकञ्चोकेमेतद्भुजंगप्रयातं पठेद्योऽत्र भक्त्या त्वदीयम् ।

चिदाभासचिद्रूपमेकं पदाब्जं स्मरन्स्वरूपेण नूनं रमेत ॥ १०९ ॥

எவன் இந்த நூற்றெட்டுச் சுலோகமான புஜங்க பிரயாதத்
தைப் பக்தியோடு படிக்கின்றானோ, அந்தச் சிதாபாசன் அத்துவிதி
யமும் சித்துவடிவமும் ஏகமுமாகிய தமது பாகத்தாமரையினை
ஸ்மிரித்து நிச்சயமாகத்தனது சொருபமாக இரமிப்பன். (௧௦௯)

சுஜ்ஞபயாதார்த்தமத்யந்தமக்யா சகூடா ஸ்மரேத்யத்யஹ் ஶ்ரீகுரோர்யஃ ।

நிரஸ்தாங்காரஃ ச அநந்நரூபம் ஶ்ரஜத்யத்யுதம் த்வா த்வதீயபசாடா ॥ ௧௧௦ ॥

ஸ்ரீ குருபுஜங்கப் பிரயாதத்தின் அர்த்தத்தை எவன் தினந்
தோறும் ஒரு முறையேனும் அத்தியந்த பக்தியோடு ஸ்மிரிக்கின்
ருனோ, அந்தகாரமொழிந்த அவன் உம்முடைய பிரசாதத்தினால்
ஆநந்தவடிவமும் அச்சுதமுமாகிய உம்மையடைகின்றான். (௧௧௦)

அஹ் ஶ்ரஜ மூதாபி நேதி ஶ்ரமோ஽மூததீயஸ்வரூபாவபோதாஸூர மே ।

குரோ த்வத்பசாடாஹ்நிமுக்தோ஽ஹ்மஸி சிதாபாசசித்ரூப ஆத்மா நி ஶுதஃ ॥ ௧௧௧ ॥

அவருடைய சொருபஞான முண்டாவதற்குமுன் யான் பிர
ஹ்மமாகியும் எனக்கு அங்ஙனமில்லை யென்னும் மயக்கமுண்டா
யிருந்தது. ஆசிரியரே! தம்முடைய பிரசாதத்தினால் சிதாபாசனாகிய
யான் விமுக்தனாய் சித்து வடிவ விசுத்த ஆத்மாவாயிருக்கின்றேன்.

அதோ ஶுத்திமாஸ்த்வத்பசாடாய நித்யம் சுஜ்ஞபயாதம் பதேதா ததர்யம் ।

ஸ்மரேதா குரோ தே ப்ரணம்யைவ மூயத்சிதாபாசசித்ரூபமேகம் பரம் தத் ॥ ௧௧௨ ॥

ஆதலால் புத்திமான் தமது பிரசாதத்தின்பொருட்டு நித்தி
யம் புஜங்கப் பிரயாதத்தைப் படிக்குக அல்லது அதன் அர்த்தத்தை
ஸ்மிரிக்குக. ஆசிரியரே! தம்மை அடிக்கடி தமஸ்கரித்தே சிதாபா
சன் சித்துவடிவமும் ஏகமுமான அந்தப் பரமாவன். (௧௧௨)

முநிந்நைஃ பூரணைநுத்யேயமீசம் விரிஷ்வாதிபிஃ சர்வதேவீசு வந்யம் ।

கதம் த்வமஹம் த்தோதுமிசுதந்நமவந்தம் கவ வா சாப்யே நேஹ கிம் கிம் மஹே ॥ ௧௧௩ ॥

பழமையான முநீந்திரர்களால் அநுசந்திக்கத்தக்கவரும்,
பிரஹ்மா முத்திய சகல தேவர்களால் வந்திக்கத்தக்கவருமான

உஅ

ஸ்ரீ குருபுஜங்க ஸ்தோத்திரம்.

ஈசனாகிய உம்மை யான் எவ்வாறு ஸ்தோத்திரஞ் செய்யவிரும்பிய
வனாய்த் தம்மை எங்கு சாதிப்பேன்? ஈண்டு யானுமில்லை. மகேச
னிடத்து யானுளது. (ககக)

कृपा ते कृपाळो विमुग्धं विशुद्धं करोतीह मूकं च वाचालमीशम् ।

अतस्त्वत्कृपावैभवेनैवमेतत्कृतं मे चिकीर्षाखिलात्मन्नमस्ते ॥ ११४ ॥

கிருபையுடையவரே தமது கிருபை விசேஷமோகமுள்ள
வனை விசேஷ சுத்தனுக்குகின்றது. ஊமைகளை வாக்குச்சாமர்த்திய
முள்ள ஈசனுக்குகின்றது. ஆதலால் தமது கிருபையினால் எனது
செய்யவேண்டுமென்னும் இச்சையானது இவ்வாறு இதனைச்செப்
தது. சர்வாத்மாவே ! உமக்கு நமஸ்காரம். (ககக)

சத்திய ஞானாதந்தச் சங்கர னடிகள் வாழ்க
சத்திய பிரஹ்மானந்தன் றுழைன துளமே யாக
சத்திய முரைக்கு மிந்நூற் றரணியி லென்றும் வாழ்க
பத்தியாய் படிப்போர் கேட்போர் பயனுடன் வாழ்க வாழ்க.

ஓம் தத்ஸத்குருபரப்பிரம்ஹணே நம;

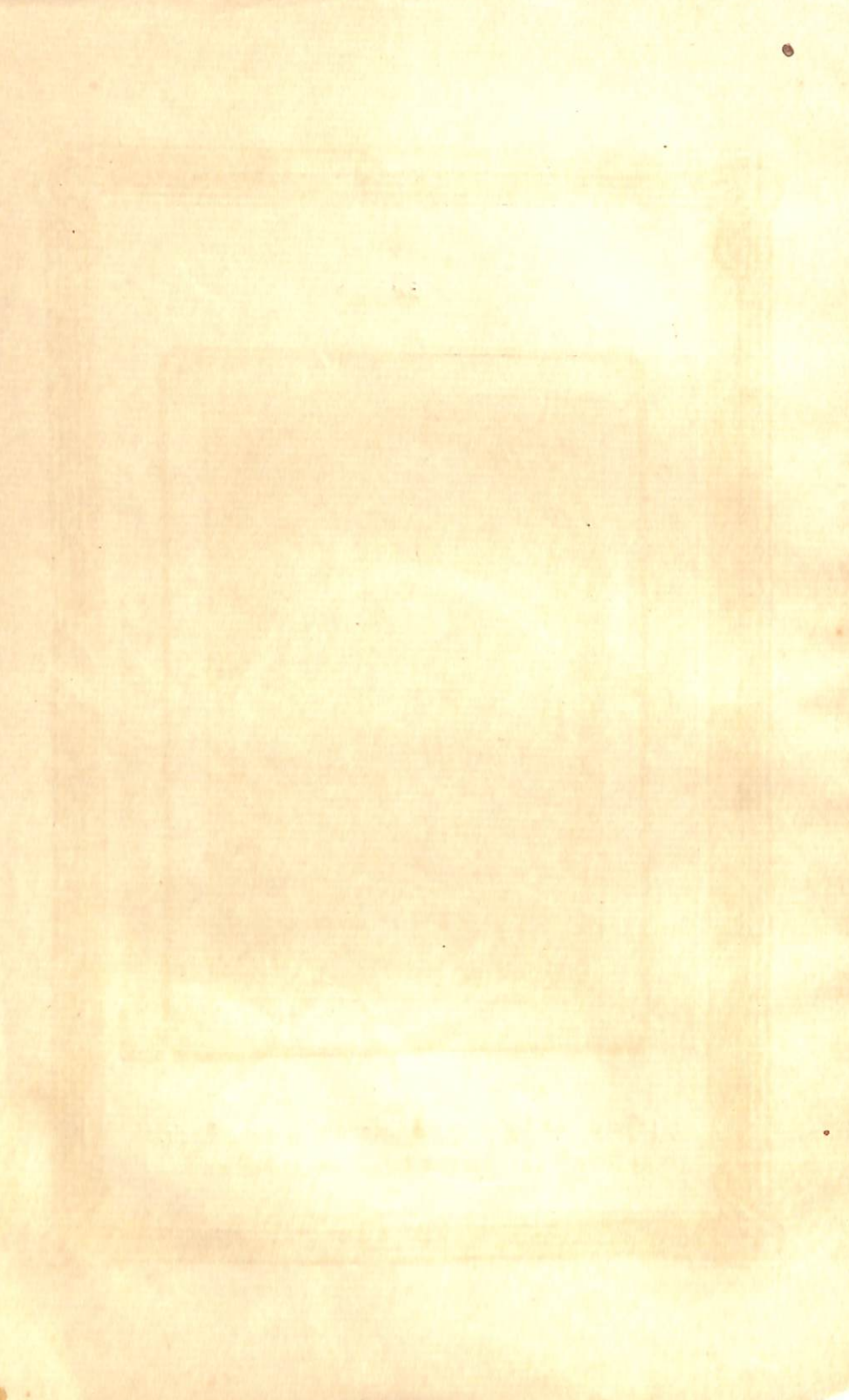
श्री गुरुमुज्ञास्तोत्रम्

ஸ்ரீ குருபுஜங்க ஸ்தோத்திரம்

संपूर्णम्.

முடிந்தது.

விளம்பரம்.

தஞ்சை ஸ்ரீசங்கரவிலாஸ சாரதாமந்திர
புஸ்தகநிலயம், புஸ்தகசாஸ & பிரஸ்.

இம்மந்திரம் தஞ்சாவூர் வடக்குறுஜீதி 65, 67 நெ. கட்டடங்
களில் ஸ்ரீமான் பிரஹ்மநிஷ்ட பண்டித வே. குப்புஸ்வாமி ராஜா என்னும்
பூர்வாசிரம நாமம்பூண்ட ஸ்ரீ-உ-ஸ்ரீ பிரஹ்மணந்தஸ்வாமிகளால் ஸ்தாபித்
கப்பட்டது.

இதன் பிரசுரம் அங்கமாகிய (Library) வாசகசாலை யிலும் யாவரும்
வந்து யாதொரு கட்டணமுமின்றி வாசிக்குமாறு பலபாஷைகளில் அநேக
சாஸ்திரங்கள், புராணங்கள், இதிகாசங்கள் முதலிய நூல்கள் சேகரித்து
வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. லைப்ரேரிக்கு புஸ்தகங்கள் உதவிபுரிந்த ஸ்ரீமான்
தவரம் அவர்கள் உதவிபுரிந்த புஸ்தகங்களின் விபரமுடங்கிய நாட்டாக்
பிரிண்டாய்வருகிறது. பரோபகாரத்தில் சித்தையுள்ள இளைஞர்களும்
ஸ்ரீமான்களும் அவ்வாறே உதவிபுரிவார்களென்று நம்புகிறோம்.

2. இரண்டாவது அங்கமாகிய (Book Depot) புஸ்தகசாலையில் ஹெ-
சுவாமிகளால் எழுதப்பட்ட வேதாந்த நூல்கள் ஹெ. லைப்ரேரிக்குச் சொந்த
மான அச்சுயந்திரசாலையில் அச்சிடப்பட்டு அதன் வருமானம் ஹெ. லைப்
ரேரியின் பூணை ஹெ. பாதுகாப்பு சிப்பந்தி முதலிய சிலவு வகையருவுக்கு
கொடுத்து நடப்பிக்கவேண்டியும் மேற்கொண்டு நூல்களை அச்சிடவேண்டி-
யும் உபயோகப்படுத்துதப்படுகிறது. அவற்றில் சிலமுக்கியமானவைகளை பின்
புறம்காணலாம். மற்ற புஸ்தகங்கள் வேண்டியவர்கள் கியாட்லாக்குக்கு ஹெ-
மந்திரத்தின் மானேஜருக்கு எழுதிக்கொள்ளவும்.

3. மூன்றாவது அங்கமாகிய அச்சுயந்திரசாலையில் ஹெ. மந்திரத்தின்
புஸ்தகங்களை அச்சுயந்திரவதுடன் சிப்பந்திசிலவு கட்டவேண்டி அன்னி-
யர்களுக்குத் தேவையான புஸ்தகங்கள், கியாட்லாக் பில்பாரம் லைட்லாபா-
ரம்முதல் யாவற்று அச்சவேலைகளும், பைண்டிங் வேலைகளும் சுத்தமாயும்,
திருப்திகரமாயும், குறித்தகாலத்தில் செய்துகொடுக்கப்படும்.

மற்றபலபாஷைகளுக்கு மந்திரத்தின் மானேஜருக்கு எழுதவும்.

கு. பாக்கியம் பின்னை

மானேஜிங் டிராஸ்டி.

ஸ்ரீ சங்கரவிலாஸ சாரதாமந்திரம், வடக்குறுஜீதி, தஞ்சாவூர்.